

Pere van Eeckhout, en *Pere del Robert*

Tot i que nascut a Barcelona l'any 1950, fa prop de cinc dècades que Pere van Eeckhout va arrelar a l'Estartit per iniciar una nova etapa vital dedicada al món del turisme i va deixar enrere una vida dedicada a la música, com a bateria de grups fonamentals del rock progressiu català.

Text > **RAMON MORENO**, editor i escriptor

Fotos > **ARXIU RAMON MORENO**

La passió de Pere van Eeckhout per la música la va incentivar el professor d'aquesta art del Col·legi Alemany de Barcelona, on va estudiar i on el seu pare treballava com a fuster. Aquell professor va iniciar els seus alumnes en els rudiments de la música clàssica, però també del jazz, en unes classes molt didàctiques i participatives que fomentaven la creació de grups amb companys de l'escola. A Pere van Eeckhout li van assignar la bateria i les percussions, atès que als quatre anys ja havia tocat el tambor en algunes professions (la seva mare era aragonesa). Al mateix temps també va fer classes de percussió al Conservatori del Liceu i amb el professor Eduardo Gadea.

Amb els companys de l'escola va muntar el grup Los Pioneros. El diari *Dicen* els va definir així: «Tres, jóvenes y con muchas ilusiones. [...] Han sido los primeros en adaptar en nuestro país el estilo que está haciendo furor en Inglaterra, USA y demás países antes [...]». A partir d'aquí, el cercle es va anar eixamplant. Van Eeckhout tocava amb diferents formacions i va fer amistat amb alguns músics, com Toti Soler o Jordi Sabatés, amb els quals, més tard, va compartir aventures musicals i discogràfiques. Els agradava el jazz i el blues, escoltaven discos a les cabines de les botigues, llegien les poques revis-

>> A Anglaterra, *The Travelling Band*: John Smudge Smith, Pere van Eeckhout, Billy Hanna i Chris Whittington.

>> Postal promocional de Los Pioneros, el primer grup de Van Eeckhout.

tes musicals estrangeres que arribaven als quioscos de Barcelona i anaven a concerts a sales com el San Carlos Club o a escoltar músics per aprendre d'ells, com Count Basie, Duke Ellington, The Moody Blues o The Shadows.

Professional

Com qui no vol la cosa, als setze anys, Pere van Eeckhout es va embarcar cap a Mallorca per fer-hi una estada d'estiu amb Los Pioneros. De Mallorca, va anar, l'any següent, el 1967, a Calella de la Costa, i d'allà, l'estiu següent, cap a Palafrugell, al local Arlequín. La seva música era pop-rock i ballable, i es va fer un nom com a bateria, fins que es va incorporar, com a músic acompanyant, a Los 3 Sudamericanos, que en aquell moment van tenir una gran repercussió, i amb ells va voltar per Europa. També va tocar amb la mítica Karina d'«El baúl de los recuerdos»... I encara, amb Los Condes, va fer una estada de dos mesos a Suècia, abans d'anar a Formentera l'any 1969. Com molts altres músics, Pere van Eeckhout tocava en diversos grups alhora. En alguns ho feia per guanyar-se la vida, actuant constantment en sales de festa, discoteques i festes populars. En altres hi feia la música que més li agradava.

L'any 1970, Van Eeckhout es va unir al recent Pan & Regaliz, un dels tres grans grups de la primera etapa pro-

gressiva i *underground*, juntament amb Màquina! i Música Dispersa. El grup, liderat per Guillem Paris, va publicar, l'any 1971, dos senzills (*Dead of Love* / *Thinking in Mary* i *Magic Colors* / *A Song for the Friends*) i un elapé, amb el mateix nom del grup i fonamental en la història de la música rock catalana. Pere van Eeckhout va deixar Pan & Regaliz tot just enllestit aquell disc —que, d'altra banda, va ser tot el material que el grup va editar—, i es va embarcar, amb el seu amic Jordi Sabatés i amb Alfonso de Lucas, en una nova aventura, al grup Jarka, en què va aprofundir en el jazz fusió. Van enregistrar un disc important, *Ortodoxia*, en el qual també van col·laborar músics de la talla de Joan Albert Amargós i Ricky Sabatés, i que està considerat com un dels discos més importants del moviment *underground* europeu dels anys setanta. I encara, sense deixar Jarka, Pere van Eeckhout va col·laborar amb OM, el grup de Toti Soler, que havia participat en el disc *Dioptria* de Pau Riba.

Anglaterra i retorn

La mala sort va arribar amb el servei militar obligatori d'aleshores. Van Eeckhout es va declarar pròfug i se'n va anar cap a Londres. Es va casar amb una noia que havia conegut a Calella i va fer un canvi de xip. Va treballar a la seu anglesa del Banc de Bilbao i va

crear una cooperativa amb una vintena de músics, entre els quals algun de tan important com el guitarrista Albert Lee, que, a banda de la seva carrera en solitari com a virtuós de la guitarra, ha tocat amb bandes com la d'Emmylou Harris, Eric Clapton o George Harrison.

La crisi econòmica dels setanta va afectar la indústria musical, i Pere van Eeckhout es va anar distanciant de la bateria. Es va instal·lar a l'Estartit i, l'any 1981, va iniciar una nova etapa vital, dedicada al món del turisme, amb el bar restaurant Fancy, el Saint Trop (on també punxava música portada d'Anglaterra i puntualment organitzava concerts i *jam-sessions* de qualitat) i, més tard, el Restaurant Robert, que el va portar a ser conegut com en *Pere del Robert*.

Pere van Eeckhout recorda un dia en què, al Fancy, ja ben tocada la nit, es va presentar Pau Riba amb altres músics i el van «segrestar» per emportar-se'l a Barcelona, a la Sala Zeleste, on van fer una *jam-session* que va acabar de matinada.

Actualment, a cavall de l'Empordà i d'Anglaterra, la relació de Pere van Eeckhout amb la música està lligada a les seves percussions als Grallers del Montgrí i a les classes d'iniciació als tambors i a la percussió per a la mainada més menuda. I també es troba de manera regular amb els antics companys, per tocar i recordar que encara són músics de primer nivell.

>> Senzill de Pan & Regaliz. Pere van Eeckhout és el primer de la dreta.